

Sygn. akt VIII C 735/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 2 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2019 roku w Ł.

sprawy z powództwa A. R. (1)

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. R. (1) kwotę 5.846 zł (pięć tysięcy osiemset czterdzieści sześć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia 9 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.967 zł (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. zarządza zwrot ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz powódki A. R. (1) kwoty 43 zł (czterdzieści trzy złote) tytułem nadpłaconej części opłaty od pozwu,

3. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 1.539,05 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści dziewięć złotych pięć groszy) tytułem tymczasowo poniesionych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 735/17

UZASADNIENIE

A. R. (1) w pozwie z dnia 15 marca 2017 roku skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. wniosła o zasądzenie kwoty 5.846 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę majątkową, ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż w dniu 15 marca 2014 roku na skutek bardzo silnego wiatru doszło do uszkodzenia drzewostanu na terenie należącej do niej posesji przy ul. (...) w Ł.. Drzewa znajdujące się na nieruchomości, a zasadzone w 2002 roku, uległy przechyleniu (5 jodeł o wysokości 7 m, tuja o wysokości 5 m, świerk srebrzysty o wysokości 8 m) oraz całkowitemu przewróceniu (świerk srebrzysty o wysokości 8 m, sumakowiec o wysokości 5 m, jodła o wysokości 7 m). W następstwie zdarzenia powódka zleciła K. Z. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) wykonanie kosztorysu na wykonanie prac ogrodniczych w celu usunięcia powstałej szkody. W kosztorysie tym przewidziano usunięcie wyrwanych drzew – 600 zł netto, posadzenie nowych drzew o takich samych parametrach, ich zakup, transport, sadzenie – 8.400 zł netto, ponowne posadzenie przewróconego przez wiatr drzewa – 300 zł netto, naciąganie i prostowanie pochyłonych drzew – 900 zł netto. Z uwagi na ograniczone możliwości finansowe z czynności objętych kosztorysem wykonano jedynie czynności z poz. 1, 3 i 4 za łączną kwotę 1.800 zł netto (1.944 zł brutto). Jednocześnie powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, z którym w dacie zdarzenia łączyła

ją umowa ubezpieczenia majątkowego. Ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego przyznał łączną sumę 5.170 zł obejmującą koszty poniesione przez powódkę (1.944 zł brutto) oraz kwotę 3.226 zł brutto tytułem kosztów: zakupu nowych drzew – 2.104 zł, transportu – 150 zł oraz sadzenia – 972 zł.

(pozew k. 11-13v.)

W odpowiedzi na pozew, pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia zakresu i rozmiaru szkody wskazując, iż wypłacona dotychczas kwota w całości rekompensuje doznaną przez powódkę szkodę.

(odpowiedź na pozew k. 39-40v.)

W dalszym toku postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie. Po wydaniu przez biegłego sądowego opinii pełnomocnicy stron wypowiedzieli się w jej zakresie w treści złożonych do akt pism procesowych.

(pismo procesowe k. 51-52v., k. 55-56, k. 113-114, k. 140, k. 178-179, k. 206-207, protokół rozprawy k. 79-81, k. 216-217)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. R. (1) jest właścicielem nieruchomości przy ul. (...) w Ł.. W dniu 15 marca 2014 roku na skutek silnego wiatru drzewostan posadzony na posesji powódki uległ uszkodzeniu w ten sposób, że 5 jodeł o wysokości 7 m, tuja o wysokości 5 m oraz świerk srebrzysty o wysokości 8 m uległy przechyleniu, natomiast świerk srebrzysty o wysokości 8 m, sumak o wysokości 5 m oraz jodła o wysokości 7 m zostały całkowicie przewrócone.

Celem ustalenia zakresu szkody i sposobu jej naprawienia powódka zwróciła się do (...) Impresja w A.. W dniu 18 marca 2014 roku powódce został przedstawiony kosztorys prac ogrodowych, w którym: usunięcie 3 wyrwanych drzew wyceniono na kwotę 600 zł netto, posadzenie nowych drzew o takich samych parametrach, co wyrwane (zakup, transport, sadzenie) wyceniono na kwotę 8.400 zł netto, ponowne posadzenie drzewa przewróconego przez wiatr wyceniono na kwotę 300 zł netto, naciągnięcie i prostowanie pochylonych drzew wyceniono na kwotę 900 zł netto. Całość kosztorysu opiewała na kwotę 10.200 zł netto. Z uwagi na ograniczone możliwości finansowane powódka podjęła decyzję o usunięciu wyrwanych drzew oraz naprawie szkód w zakresie drzew przewróconych/pochylonych, za które to czynności uiściła kwotę 1.800 zł netto (1.944 zł brutto).

(zeznania świadka A. R. (2) 00:11:25-00:15:10 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 27 listopada 2017 roku, zeznania świadka K. Z. (2) 00:16:36-00:23:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 27 listopada 2017 roku, kosztorys k. 29, faktura k. 30, z akt szkody: dokumentacja zdjęciowa; okoliczności bezsporne)

W okresie od dnia 4 czerwca 2013 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku należąca do powódki nieruchomość była objęta ubezpieczeniem majątkowym w ramach umowy zawartej z pozwanym Towarzystwem (...). Zakresem ubezpieczenia zostały objęte m.in. drzewa i krzewy na posesji (wariant WR – od wszystkich ryzyk oraz K – od kradzieży), a sumę ubezpieczenia ustalono na kwotę 20.000 zł.

W myśl Ogólnych Warunków Ubezpieczenia C. (...), przedmiotem ubezpieczenia objęte było mienie ubezpieczonego, w tym za dodatkową składką drzewa i krzewy na posesji, a umowa obejmowała zdarzenia powstałe w okresie ubezpieczenia, jeżeli ich bezpośrednią przyczyną było jakiegokolwiek ryzyko, z zastrzeżeniem § 5 (wyłączenia odpowiedzialności). Wysokość odszkodowania była ustalana w granicach sum ubezpieczenia określonych dla danego przedmiotu ubezpieczenia i limitów odpowiedzialności określonych w § 6, według przyjętej zasady szacowania wartości ubezpieczonego mienia, tj. według wartości odtworzeniowej (nowej), rzeczywistej albo rynkowej. W przypadku, gdy nie było możliwe zastosowanie technologii, parametrów technicznych oraz materiałów identycznych z tymi mającymi zastosowanie w konstrukcji pierwotnie ubezpieczonego mienia, w procesie odtworzenia zastosowanie

miały technologie, parametry techniczne oraz materiały możliwie najbardziej zbliżone do tych mających oryginalne zastosowanie.

(polisa k. 24-25, OWU k. 65-78v., okoliczności bezsporne)

Powódka zgłosiła pozwanemu szkodę pismem z dnia 18 marca 2014 roku. Pozwany wdrożył postępowanie likwidacyjne i jeszcze tego samego dnia sporządził protokół likwidacji szkody. Decyzją z dnia 15 kwietnia 2014 roku pozwany przyznał powódce odszkodowanie w wysokości 2.511,08 zł ustalonej w oparciu o kosztorys podstawowy. Od powyższej decyzji poszkodowana wywiodła odwołanie, wnosząc o dopłatę w terminie do dnia 8 października 2014 roku kwoty 9.764,92 zł. Żądanie powódki zostało uwzględnione w części i pismem z dnia 17 października 2014 roku pozwany poinformował ją o przyznaniu uzupełniającego świadczenia w wysokości 2.658,92 zł.

(protokół likwidacji szkody k. 26-26v., zgłoszenie szkody k. 27-28, odwołanie k. 32-32v., decyzja z dnia 17.10.2014, z akt szkody; potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia szkody, decyzja z dnia 15.04.2014, kosztorys podstawowy; okoliczności bezsporne)

Koszt odtworzeniowej aranżacji ogrodowej na nieruchomości powódki wykonanej z nowych sadzonek pełnowartościowych, czyli tzw. wartość odtworzeniowa zniszczonych terenów zieleni, wynosi 10.397,93 zł netto (11.229,76 zł brutto).

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 97-106, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego k. 161-167, k. 192-196)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie powołanych wyżej dowodów, w tym zeznań świadków, a także opinii biegłego sądowego z zakresu oceny i wyceny zasobów przyrodniczych.

Oceniając pisemną opinię biegłego sądowego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków. Opinię tę Sąd uznał za spójną, wnioski wyciągnięte przez biegłego są bowiem logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez niego badaniach. Jako, że z opinii wynika, jakie spostrzeżenia powodują wnioski wyciągnięte przez biegłego należy ją również uznać za jasną. Opinia biegłego jest ponadto pełna, biegły udzielił bowiem odpowiedzi na wszystkie postawione mu pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionych mu materiałów dowodowych mógł on udzielić odpowiedzi, uwzględnił wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia badanej kwestii, zaś sama opinia zawiera uzasadnienie wyrażonych ocen oraz poglądów. W pierwotnej opinii biegły wyjaśnił, w jaki sposób ustalił wartość roślin/drzew podlegających ponownemu zasadzeniu (tj. sumaka, jodły oraz świerku srebrnego) oraz wyliczył sumaryczny koszt naprawienia szkody z rozbiciem na poszczególne części składowe. W opiniach uzupełniających biegły wskazał z kolei, że w sprawach jak omawiana, głównym celem jest uzyskanie stanu pierwotnego z uwzględnieniem jednak dostępnych i możliwych rozwiązań oraz z dbałością o już istniejącą zieleń, wyjaśnił również, że ustalone w pierwotnej opinii odszkodowanie zostało wyrażone w kwocie netto. Po wydaniu przez biegłego sądowego drugiej opinii uzupełniającej, pełnomocnicy stron nie wnosili do niej żadnej zastrzeżeń.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Powódka wywiodła swoje roszczenie z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia majątkowego. Przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie – przy ubezpieczeniu osobowym – umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia, w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej – art. 805 § 1 i 2 k.c. Kodeks cywilny nie określił pojęcia wypadku ubezpieczeniowego, pozostawiając to kryterium formalne umowie stron.

W realiach niniejszej sprawy, w ramach zawartej przez strony umowy ubezpieczenia, zakresem ubezpieczenia zostały objęte szkody wyrządzone w majątku powódki, w tym w drzewach i krzewach na ubezpieczonej nieruchomości. Między

stronami niesporne było, że w dniu 15 marca 2014 roku doszło do zdarzenia, w następstwie którego uszkodzony został drzewostan na nieruchomości powódki. Zakres i charakter uszkodzeń oraz sposób naprawienia szkody nie były kwestionowane przez pozwanego, w szczególności nie budziło wątpliwości, że wyrwane 2 drzewa (jodła oraz świerk), a także sumak, należy ponownie zakupić i zasadzić w miejsce usuniętych. Wprawdzie w odpowiedzi na pozew pozwany podnosił, iż kwestionuje przedłożony do akt kosztorys i zakres prac, to jednak w toku postępowania likwidacyjnego tenże zakres nie był kwestionowany przez ubezpieczyciela, pozwany uznał kwoty wynikające z pkt 1, 3 i 4 kosztorysu wykonanego na zlecenie powódki, a w zakresie pkt 2 przedstawił swoje wyliczenie na podstawie którego wypłacił uzupełniające odszkodowanie. Oś sporu ogniskowała się zatem wyłącznie wokół ustalenia wysokości szkody powódki.

Nie powielając ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że zgodnie z treścią opinii biegłego sądowego, wartość odtworzeniowa zniszczonych terenów zieleni, wynosi 10.397,93 zł netto (11.229,76 zł brutto). O czym była już mowa, opinia biegłego sądowego stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie opinii tej nie podważają pozostałe dowody, nie była ona również – po wydaniu opinii uzupełniających – kwestionowana przez strony procesu. Skoro zatem wartość odtworzeniowa zniszczonych terenów zieleni, wynosi 11.229,76 zł brutto, to należne powódce odszkodowanie kształtuje się na tym samym poziomie. Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił powódce tytułem odszkodowania łącznie kwotę 5.170 zł, a zatem powódka mogła się zasadnie domagać dopłaty w wysokości 6.059,76 zł. W niniejszym postępowaniu powódka dochodziła uzupełniającego odszkodowania w wysokości 5.846 zł, a zatem żądanie to było zasadne w całości. Odsetki od tej kwoty Sąd zasądził 9 października 2014 roku do dnia zapłaty.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powódki stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe ogólne (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie). Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 817 k.c. zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku, gdyby jednak wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym, przy zachowaniu należytej staranności, wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. W niniejszej sprawie powódka zgłosiła szkodę w dniu 18 marca 2014 roku, zaś w piśmie z dnia 8 września 2014 roku sprecyzowała swoje żądanie, co do wysokości, zastrzegając termin płatności na dzień 8 października 2014 roku. W konsekwencji, żądanie zapłaty odsetek poczynawszy od dnia 9 października 2014 roku było w pełni uzasadnione.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powódki zostało uwzględnione w całości.

Koszty poniesione przez stronę powodową wyniosły 2.967 zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 250 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego w stawce minimalnej – 1.800 zł (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym na datę wytoczenia powództwa, Dz.U. 2015, poz. 1804), opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego – 900 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.967 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto, na podstawie art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2019, poz. 785), Sąd nakazał zwrócić z funduszy Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powódki kwotę 43 zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu. O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1.539,05 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.